

Sygn. akt: III U 646/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 21.08.2015r. **znak** (...) -SER- (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia 01.08.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 31.07.2015r. M. B. złożył w Oddziale ZUS w P., wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 21.08.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. B. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie spełniony został warunek rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

M. B. decyzję powyższą zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że na dzień zwolnienia go, rzeczywiście nie było dla niego pracy. Podał, że dotychczas zajmował się polerowaniem płyt. Obecnie proces budowy pomników nie wymaga tego rodzaju czynności, bo w hurtowniach dostępny jest już gotowy produkt. Sąd pracodawca nie potrzebował już tylu pracowników.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że M. B. nie spełnia warunku do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn ekonomicznych dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. ZUS wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalono, że Z. W. po dniu 01.01.2015r. zgłosił do ubezpieczeń nowego pracownika.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do świadczenia przedemerytalnego jest art. 2 ust.1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła 60 lat – w przypadku mężczyzn oraz posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lat dla mężczyzn. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za przyczyny dotyczące zakładu pracy przyjmuje się:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;

Art. 2 ust. 3 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Na okoliczność przyczyn rozwiązania umowy o pracę odwołujący przedstawił w ZUS świadectwo pracy datowane na 15.12.2014r., z którego wynika, że w (...) Kamieniarstwo - (...) z T. był zatrudniony od 15.01.2014r. do 15.12.2014r., a umowa o pracę została rozwiązana z przyczyn dotyczących zakładu pracy – likwidacja stanowiska pracy. Z uwagi na fakt, że (...) Kamieniarstwo - (...) z T. Z. W. w M. od 15.01.2015r. zgłosił do ubezpieczeń nowego pracownika, Zdaniem ZUS trudno w tym przypadku mówić o zwolnieniu odwołującego z przyczyn ekonomicznych zakładu pracy.

Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie spór pomiędzy stronami ograniczał się do rozstrzygnięcia czy rozwiązanie z odwołującym stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów

ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Spełnienie pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie odwołującemu prawa do świadczenia przedemerytalnego nie było przez ZUS kwestionowane.

Na powyższe okoliczności Sąd przesłuchał w charakterze świadków Z. W. właściciela firmy oraz jego ojca M. W..

Z zeznań Z. W. wynika, że przyczyna rozwiązania stosunku pracy z odwołującym, wskazana w świadectwie pracy, jest prawdziwa i zgodna ze stanem faktycznym. Przyczyna leżała po stronie zakładu pracy i wiązała się ze zmianą technologii. Świadek podał, że odwołującego zatrudniał ostatnio na stanowisku szlifierza. M. B. głównie szlifował i polerował płyty granitowe. W związku z tym, że aktualnie płyt nie poleruje się, gdyż na rynku dostępne są gotowe wypolerowane już płyty, nie miał potrzeby zatrudniania pracownika do szlifowania i polerowania płyt, dlatego rozwiązał z nim umowę o pracę. Świadek przyznał, że w styczniu 2015r. przyjął do pracy nowego pracownika, ale podkreślił, że został on przyjęty do innych prac niż te, które wykonywał M. B.. Jest to pracownik pomocniczy, fizyczny. Zajmuje się zalewaniem elementów betonowych, przewozi drzewo do zakładu.

Podobnej treści zeznania złożył świadek M. B., który potwierdził, że stosunek pracy z odwołującym został rozwiązany z powodu braku dla niego pracy. Również ten świadek zeznał, że odwołujący zajmował się polerowaniem kamienia, a obecnie kamienia nie poleruje się, gdyż na rynku dostępne są gotowe, wypolerowane już kamienie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadkowie nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Świadek Z. W. jako właściciel firmy zna rzeczywistą przyczynę rozwiązania z odwołującym stosunku pracy. Zeznania świadka w pełni korespondują więc z zapisem w świadectwie pracy, z którego wynika, że przyczyną rozwiązania stosunku pracy z odwołującym była likwidacji jego stanowiska pracy i przyczyna ta leżała po stronie zakładu pracy.

Zeznania świadków potwierdził w pełni odwołujący, który podał, że jego stanowisko pracy rzeczywiście zostało zlikwidowane. W firmie zajmował się głównie polerowaniem płyt. Pracował na maszynach szlifierskich. Praca ta skończyła się, gdyż aktualnie hurtownie dostarczają gotowe, wypolerowane już płyty. Odwołujący przyznał, że do firmy został przyjęty pracownik ale zajmuje się on zupełnie czymś innym, niż zajmował się on.

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą i faktyczną przyczyną rozwiązania z odwołującym stosunku pracy była likwidacja stanowiska pracy zajmowanego przez Z. W., z przyczyn technologicznych, co zgodnie z cytowanym wyżej art. 2 ust. 1 pkt. 29 b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowi przyczynę dotyczącą zakładu pracy.

M. B. spełnił też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego, wynikające z art. 2 ust. 1 pkt 2 cytowanej wyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Odwołujący zgromadził łącznie 41 lat, 11 miesięcy i 8 dni stażu pracy, był i nadal jest zarejestrowany jako bezrobotny i pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 30.12.2014r. do 31.07.2015r. i pobiera go nadal do 29.12.2015r., w okresie pobierania zasiłku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ani zatrudniania w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (vide: zaświadczenie z PUP z dnia 31.07.2015r. k. 31 akt rentowych) oraz złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w dniu 31.07.2015r. tj. terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 21.08.2015r. i przyznał M. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia 1.08.2015r. tj. od dnia następnego po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami – stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w

sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Kwestia oceny czy rozwiązanie stosunku pracy z odwołującym nastąpiło z powodu likwidacji stanowiska pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.